



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milady Haplové a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce V. V., zastoupeného Mgr. Marcelou Valtrovou, advokátkou se sídlem Černošice, Školní 1238, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 6 Az 222/2003 – 42 ze dne 30. 9. 2004,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 6 Az 222/2003 – 42 ze dne 30. 9. 2004 **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví citovaný rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č.j. OAM-63/AŘ-2002 ze dne 10. 10. 2003. Tímto rozhodnutím správní orgán napadené rozhodnutí o neudělení azylu ve smyslu § 59 odst. 2 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) potvrdil a rozklad zamítl. Městský soud v Praze se v rozsudku ztotožnil se závěrem žalovaného, že v případě stěžovatele nejsou splněny předpoklady ust. § 12 zákona o azylu, neshledal pochybení ani v závěru správního orgánu, že nejsou dány důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu a neshledal pochybení ani v posouzení neexistence překážek vycestování, neboť v případě stěžovatele nedošlo k naplnění překážky k vycestování z důvodů uvedených v § 91 zákona o azylu. Uvedl, že správní orgán zjistil náležitě skutkový stav a vyvodil z něj správné závěry

a v rozhodnutí se zabýval všemi skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V kasační stížnosti napadl stěžovatel rozsudek Městského soudu v Praze z důvodu, že na základě špatného posouzení všech provedených důkazů dospěl soud k nesprávnému právnímu názoru. Tuto námitku ale blíže nespecifikoval a odkázal pouze na skutečnosti tvrzené v řízení o žádosti o udělení azylu. Dále soudu vytýká, že mu nebyl ustanoven „státní advokát“, při jednání byl bez advokáta a proto nemohl být úspěšný. Navrhl, aby byl rozsudek zrušen, věc vrácena soudu k dalšímu řízení a kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Správní orgán ve vyjádření popírá oprávněnost podané kasační stížnosti. Má zato, že jak rozhodnutí ve věci azylu, tak i rozhodnutí Městského soudu v Praze bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Domnívá se, že kasační stížnost nemá náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť v ní nejsou uvedena zákonná ustanovení § 103 s. ř. s., která by byla vydanému rozhodnutí vytýkána. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti pouze obecně konstatuje nesouhlas s rozhodnutím soudu a správního orgánu a opakuje důvody podání žádosti o udělení azylu, se kterými se správní orgán vypořádal již v rozhodnutí o neudělení azylu, pak neuvádí žádné stížní body. Navrhuje proto odmítnutí kasační stížnosti pro podstatné vady podání, příp. zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost a nepřiznání odkladného účinku.

Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žádost o udělení azylu stěžovatel podal dne 28. 11. 2001. Pohovor k žádosti o udělení azylu na území ČR byl proveden dne 1. 12. 2001, na žádost stěžovatele v ruském jazyce za přítomnosti tlumočníka. Stěžovatel uvedl, že opustil Ukrajinu dne 9. 10. 1998 poté, co měl jako úspěšný podnikatel od poloviny 90let problémy s neznámými lidmi, kteří ho několikrát fyzicky napadli, založili požár v dílně a zabili v roce 1996 manželku. Protože měl obavu o život, pobýval u příbuzné v Izraeli a po návratu pak odjel do ČR. V době podání žádosti o azyl pobýval v ČR legálně a poté, co mu skončí platnost dokladů, se chce zříci ukrajinského státního občanství, poněvadž je pevně rozhodnut zůstat v ČR. Člověk o němž se domnívá, že škodí jeho rodině a byl původcem problémů nejen stěžovatele ale i jeho matky, se stal vlivným představitelem policie. Správní spis obsahuje Zprávu Ministerstva zahraničí Spojených států z února 2001 o dodržování lidských práv na Ukrajině za rok 2000 a informace Ministerstva věcí zahraničních věcí ČR. Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel k žalobě a k jejímu doplnění připojil několik listin v mateřském jazyce, podstatnou částí nepřeložených do českého jazyka, jejichž překlad soud od stěžovatele nevyžádal.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek Městského soudu v Praze v rozsahu důvodů uvedených v kasační stížnosti, podle jejího obsahu dovodil, že stěžovatel uplatnil stížní důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Namítal-li stěžovatel, že soud I. stupně dospěl k nesprávnému právnímu názoru na základě chybného a neúplného posouzení všech provedených důkazů, Nejvyšší správní soud shledal tuto námitku důvodnou. Soud I. stupně nejen neprovedl hodnocení stěžovatelem doložených důkazů k žalobě a jejímu doplnění, ale tyto listinné důkazy ve svém rozsudku ani nezmiňuje. Toto pochybení mohlo mít ve svém důsledku vliv zákonnost rozhodnutí o věci samé.

Důvodná je také stížní námitka, že v řízení před Městským soudem v Praze nebyl stěžovateli ustanoven advokát, při jednání u soudu se musel hájit sám a proto nemohl být úspěšný. Nejvyšší správní soud z obsahu žaloby v soudním spise zjistil, že stěžovatel požádal o ustanovení advokáta a soud pochybil, když o této žádosti v průběhu řízení nerozhodl.

V tomto vadném postupu soudu soud spatřuje rovněž naplnění důvodu kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť jde o vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

S ohledem na to, že Nejvyšší správní soud zjistil naplnění kasačního důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. spočívajícího v absenci provedení a hodnocení důkazů předložených stěžovatelem v průběhu řízení před soudem a v tom, že soud nerozhodl o žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta, zrušil dle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení a Městský soud v Praze podle § 110 odst. 3 s. ř. s. zavazuje právním názorem vyžádat za součinnosti stěžovatele překlad listin do českého jazyka dosud nepřeložených a rozhodnout o žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta. Posléze provede dokazování předloženými listinami ve smyslu ust. § 77 s. ř. s. a poté o žalobě znovu rozhodne a v novém rozhodnutí rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Vzhledem k ust. § 78 b) odst. 1 zák. č. 325/1999 Sb., podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížností.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. března 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

